పాతచెంబు

గసపమీద కూర్చుని కమలమ్మ, చెల్లెలు వరలక్ష్మికి జుట్టు చిక్కుతీస్తోంది.

"తల ఒకరిచేత దువ్వించుకొని ఎన్నాళ్ళయిందో! ఇల్లా ఎప్పుడో పుట్టింటికి వచ్చినప్పుడు తప్ప, ఏదో తల గబగబా బరుక్కోవడమేగాని, ఎప్పుడూ సరిగ్గా దువ్వుకున్నదే లేదు. ఇప్పుడు నువ్వు తల దువ్వుతోంటే నిద్రవస్తోందే అక్కా!" అంది చెల్లెలు వరలక్ష్మి. "కాదుటే పాపం! సంరక్షణచేసేందుకు వెనక ఏం పెద్దదిక్కు ఉందే! ఇద్దరం చెరో ఊళ్ళోనూ అయిపోయాం. ఎప్పుడో ఇల్లా ఏటికోసారి కలుసుకుంటాం" అంది ప్రేమగా అక్క కమలమ్మ. లోపల వంటింట్లోనుంచి తల్లి జానకమ్మ గిన్నెలు, బిందెలు సవరిస్తోన్న చప్పుడు వినిపిస్తోంది.

"పాపం! అమ్మ ఒక్కర్తె చేసుకోవడం. మనం చేసిపెడదామన్నా ఎప్పుడూ మన ఇళ్ళకే రాదాయె. ఊఁ అభిమానం. ఇక్కడ ఉన్నప్పుడైనా కొంత మనం సాయం చెయ్యాలే పాపం" అంది కమలమ్మ.

"మీ పనులు మీరు చేసుకుంటే చాలు, నేను ధన్యురాల్ని. నాకేమీ చేసిపెట్టనక్కర లేదు" అంది తల్లి జానకమ్మ వంటింట్లోంచి నడవలోకి వస్తూ.

వరలక్ష్మి నవ్వి ఊరుకుంది. కమలమ్మ తిరిగి తల చిక్కుతియ్యడంలో మునిగిపోయింది. దొడ్లోంచి చెంబులూ, గ్లాసులూ తోమి తెచ్చి దొడ్డి అరుగుమీద పెట్టింది పనిమనిషి అప్పలమ్మ. "అమ్మగారూ! మరికొంచెం చింతపండు వెయ్యండమ్మా. యేసిందంతా ఈ పాత చెంబుకే సరిపోయింది" అంది అప్పలమ్మ.

అప్రయత్నంగా కమలమ్మ, వరలక్ష్మి ఇద్దరూ ఒకేసారి ఆ చెంబుకేసి చూశారు.

"అటకమీంచి తీయించిందిలాగుంది నా చెంబుని" అంది వరలక్ష్మి ఆ చెంబుకేసి ఆప్యాయంగా చూస్తూ. కమలమ్మ ముఖంలో నవ్వు మాయమైంది.

'అదేమిటే! అది నా చెంబు కాదుటే! మరిచిపోయినట్టున్నావే. చిన్నప్పుడు తీర్థంలో కొనుక్కున్నాను'అంది కమలమ్మ.

'ఏమో! నాన్నగారు నాకు ఎప్పుడు కొన్నారోగాని, ఎప్పుడూ ఆ చెంబుతోనే మంచినీళ్లు తాగేదాన్ని,' అంది వరలక్ష్మి.

"ఆఁ! నీ మొఖం! అది ఇంకో చెంబు. దీనితో ఎప్పుడూ నేనే తాగేదాన్ని మంచినీళ్ళు. అమ్మ నన్ను తప్ప, ఇంకెవరినీ ఆ చెంబు ముట్టుకోనిచ్చేది కాదు." అంది కమలమ్మ ఒక్కరవ్వ విసురుగా.

'చాల్చాల్లే! ఆ చెంబు నాదే. క్రితంసారి వచ్చినప్పుడు సామాన్లలో పెట్టుకోడం మర్చిపోయాను. ఈసారైనా పట్టుకెళ్ళాలి. చెంబు చాలా అవసరంగా ఉంది' అంది వరలక్ష్మి దూకుడుగా.

'మంచిదానివే! నాన్నగారు నాకోసం ప్రత్యేకంగా పోతపోయించి చేయించారు దీన్ని. అది నాదే' అంది కమలమ్మ, తను తీర్థంలో కొన్నట్లు చెప్పినమాట మర్చిపోయి.

"అబ్బా! తల అంత గబగబా దువ్వుతావేమే? తల మండిపోతోంది." అని తల బాధగా చేత్తో పట్టుకుంటూ అంది వరలక్ష్మి.

పాలగుమ్మి సుమతి

"ఏమిట్రోయ్! ఏదో ఘర్షణ పడుతున్నట్టున్నారు" అంది జానకమ్మ వంటింట్లోంచి వస్తూ.

వరలక్ష్మి అందుకుంది 'అదికాదే అమ్మా, ఆ చెంబు నాది కాదు అంటోంది, నేనెక్కడ పట్టికెళ్ళిపోతానో అని.'

'అదేం మాట! బాగానే ఉంది. నీ చెంబు అయితే నువ్వు పట్టికెళ్ళడానికేం? అది నాన్నగారు నాకు కొనిపెట్టారు అని చెపుతున్నాను, అంతే' అంది కమలమ్మ.

'ఆసినీ. ఈ చెంబు కోసంటే ఈ గొడవ అంతానూ, ఎవరైనా పట్టుకెళ్ళవచ్చు దానికేం' అంది జానకమ్మ.

'నే పట్టుకెడతానంటేనే, ఇంత ఏడుపు ఎవరికైనా; ఇన్నాళ్లూ అటకమీదపడిఉంటే ఎవరికీ అక్కర్లేక పోయింది.' అంది గోడతో వరలక్ష్మి.

'ఇంతికీ 'ఏడుపులు, పెడబొబ్బలూ ఎందుకు? అయినాకొడికి కాపరానికింతకూ కొత్తసామాను నేనేకదూ కొనిపించుకున్నాను! ఏదో పాతచెంబేకదా, పట్టుకెడదామని అటకమీదనుంచి దింపిస్తే, ఈ రాద్ధాంతమంతానూ' అంది ఉక్రోషంగా కమలమ్మ.

"ఆ! ఆ! తమ కాపరానికి ఇంట్లోఉన్న దుక్కల్లాంటి సామానంతా తర్లించుకు వెళ్ళిపోతే, ఏదో నా ముఖాన్ని నాలుగు డొప్పలుకొని పారవెయ్యవలసి వచ్చింది" అంది సాగదీస్తూ వరలక్ష్మి.

"బాగుందర్రా వరస! ఎవరి కల్లా వీలో అలా ఇచ్చాము. దానికింత రాద్ధాంతం ఎందుకు" అంది జానకమ్మ ఏం చెప్పాలో తెలియక.

"అదేమరి. కందకి లేనిదురద బచ్చలికన్నట్టు కొని ఇచ్చినవారు ఒకరైతే దుఃఖపడేది ఇంకొకరు. అసలు నేను కూడా వచ్చినప్పుడల్లా అటక ఎక్కి చేతికందిన సామానంతా పట్టుకుపోయుంటే, ఈమాటలు రాకనే పోను" అంది వరలక్ష్మి.

"మాశావా! మాశావా! ఏడుపు ఎవరిదే! ఇప్పుడు చూడవే అమ్మా. పచ్చడి పెట్టుకు

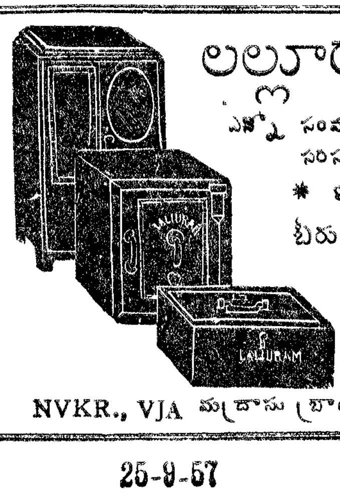

లల్లూరాం అండ్ కంపెనీ
(స్థాపితము 1928.)
ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మన్నికకు, నాణ్యతకు, సరసమైన ధరలకు ప్రసిద్ధి చెందిన
* ఇనుప పెట్టెలు * ఉక్కు బీరువాలు * క్యాషు బాక్సులు
లల్లూరాం అండ్ కో,
వెలగలేటివారి వీధి, విజయవాడ - 1.
క్రొ_ షోరూమ్ మారుతి సినిమా ఎదురుగా.
NVKR., VJA మద్రాసు బ్రాంచి: 2/156, బ్రాడ్వే, మద్రాసు-1.

★ పాత చెంబు ★

కేందుకు ఏమీ లేదని మొన్న వచ్చినప్పుడు తెచ్చిపెట్టుకొళ్ళాను, కాదుటే! అందుకు ఈ పళ్ళెంతానూ. ఈసారి వచ్చినప్పుడు అది తీసుకొచ్చి మొహాన్న కొట్టేస్తాను. నాకేం అక్కర్లేదు. మేమే కొనుక్కోగలం. నువ్వే పట్టుకెళ్ళొచ్చు" అంది ఉడుకుమోతు తనంగా కమలమ్మ.

"అక్కడికి మేమే కొనుక్కోలేమనుకదూ పాపం! మామీద దయతలచ నక్కరలేదు లే. ఆ రాచిప్ప నువ్వే ఉంచుకో పాపం" అంది వరలక్ష్మి. తిరిగి ఆమాటే సాగదీస్తూ కమలమ్మ అందుకుంది.

"నువ్వే ఉంచుకో పాపం! ఉంచుకోమనేందుకు, వద్దనేందుకు ఈ యింట్లో తమ పెర్మిషన్ ఎవరికీ అవసరం లేదులే" అంది కమలమ్మ, తల చిక్కు పూర్తిగా తియ్యకుండానే దువ్వెన్న అక్కడే పడేసి లేస్తూ.

"అవునవును, నేను, నా మొహం ఇక్కడెవరికీ అక్కర్లేదు. మీరంతా ఒకటి. నేనే పరాయిదాన్ని. రాక రాక ఇన్నాళ్ళకు పుట్టింటికని వస్తే, ఎవరిసొమ్మో పెట్టేసినట్టు ఏడవడం. నేనేం గతిలేక రాలేదులే. ఆ పడి తినేదేదో మీకే పడితినవచ్చు" అంది ఏడుపు ముఖంతో వరలక్ష్మి.

"ఆ సమానం ఏడుపూ, ఏడుపూ అంటావేమిటే, చిన్న అంతరం, పెద్దంతరం లేకుండా" అని గద్దించింది జానకమ్మ.

"అవును, నేను రావడమే పొరపాటయింది. ఇక్కడకొచ్చి మీ ఎస్టేటులన్నీ తినేస్తున్నాను తిండిలేక. నేను రేపు ప్రొద్దున రైలులో వెళ్ళిపోతాను. ఇంక ఇక్కడ ఒక్కరోజు ఉండను. నువ్వే ఎప్పుడేనా వచ్చి అక్కడఉండు నాలుగురోజుల పాటు. పండక్కు నాకోసంకొన్న చీరాఅవి నీ యిష్టంవచ్చిన వాళ్లకి ఇచ్చేసెయ్యి" అంది గబగబా జడ అల్లేసుకుంటూ వరలక్ష్మి.

"నేనుమాత్రం ఈ యింట్లో ఒక్కక్షణం ఉంటానా ఏమిటి? చూడవే అమ్మా; ఆనక నన్నేమీ అనవద్దు. రేపుప్రొద్దున్న ఫసు బస్‌కి నేపోతాను" అంది విసురుగా లోపలికి పోతూ కమలమ్మ.

"ఇదేం ఖర్మమర్రా! పండక్కి ఉండకుండానే వెళ్తారుటర్రా! అయ్యో, మీ అత్తారువాళ్ళు ఏమనుకుంటారే! మీ అత్తగారు అసలే తప్పులుపట్టే మనిషి. ఏదో అక్కచెల్లెళ్ళు మాటామాటా అనుకున్నారనుకోరు. నామీద పడతారు. కమలం! నామాట వినవే" అని జానకమ్మ బతిమాలుతోన్న కొద్దీ కమలమ్మ బిగిసిపోయింది.

"ఒసేవ్ చిన్నదానవ్. కొస్త నా మాట వినవే..." అని బతిమాలించుకొన్న వరలక్ష్మి కూడా తనేం తక్కువఅన్నట్టు అసలు నేను భోజనమే చెయ్యనని మంచంఎక్కి ముసుగు పెట్టేంది. కంచందగ్గర కూర్చున్న కమలమ్మ తనకి తలనొప్పిగాఉందని లేచిపోయింది. ఉసూరుమంటూ జానకమ్మ చెంగుపరచుకొని నడవలో నడుంవాల్చింది.

ఇంతగొడవకీ కారణంఅయిన చెంబు మాత్రం పదలం చింతపండూ తనమీద అరగదీయించుకోడంవల్ల, చీకట్లో మెరుస్తూ దొడ్డి అరుగుమీద కూర్చుంది. మొత్తంమీద చెంబు లోపలపెట్టడంఆపరిస్థితులలో ఎవరికీతట్టలేదు.

చెంబు ఎవరిది అనే సమస్య, ఆ చెంబుకి కావలచిన కొత్త యజమాని తీర్చేశాడు.

ప్రొద్దున్నే లేచి జానకమ్మ చెంబుకోసం ఇల్లంతా గాలించింది. ఆఖరికి గుర్తొచ్చింది. దాన్ని ఇంట్లో పెటలేదని. ఆవిడ 'అయ్యో, అయ్యో' అంటూంటే నిద్రలోంచి వరలక్ష్మి లేచి 'ఏమిటే అమ్మా' అని అడిగింది.

"ఏమిటేమిటి! రాయిలాంటి చెంబుకి కాళ్ళొచ్చాయి. ఎవరిమటుకు వాళ్లు ఊరుకున్నారు. అది నాదంటే, నాదని పోట్లాడుకోడం తప్ప, వస్తువుని జాగ్రత్త పెట్టుకోడం లేదు. రాయిలాంటి చెంబు, ఎన్నేళ్ళయిందో! చిదర్లోసుంది. అయ్యో! ఎవడికళ్లు పడ్డాయోరా!" అని వాపోవడం మొదలెట్టింది జానకమ్మ.

"ఏమిటే అమ్మా ఈ హడావిడి" అంటూ

పండిత డి.గోపాలాచార్యులవారి
అరుణ
గర్భాశయ రోగనివారిణి
ఆయుర్వేదాశ్రమం,
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్., మద్రాసు-17

జీవితమును
మలబద్ధకము
భారముగా చేయనీయకండి

తలనొప్పులు, కోపిష్ఠితనము, ఆకలిమాంద్యము, నిస్త్రాణ, మందగొడితనము ఇవన్నీ శరీరములోని అవిరిబద్ధకపు దుష్ఫలితములు కావచ్చును. కాని మలబద్ధకము మీ జీవితాన్ని పెద్ద భారముగా చేయవలసినదము లేదు. బ్రూక్‌లాక్స్ సేవించినచో తిరిగి ఉత్సాహవంతులౌతారు. రుచికరమైన ఈ చాకొలెట్ విరేచనకారి మెల్లగాను క్రమపద్ధతిగాను తప్పక నిరపాయముగా పనిచేస్తుంది. ఈ రాత్రి ఒక బిళ్ళ తినిచూడండి. రేపు ఎంత సుఖంగా వుంటుందో, ఎంత చురుకుగా వుంటారో గమనించండి. కాని తప్పక మీరడిగేది బ్రూక్‌లాక్స్ అని మాత్రం చూసి తీసుకోండి.

బ్రూక్‌లాక్స్
సరిదిద్దును

ఇండియాలోగల ఏజంట్లు: ఓరియంటల్ మర్కెంటైల్ ఏజన్సీ.
మద్రాసు-1
బ్రాంచి: 17/117 నాగేశ్వరరావురోడ్, విజయవాడ-2.

పకపకలు

తండ్రులూ – కొడుకులూ

తండ్రి: నీ చదువంతా పూర్తి అయిందికదా! ఇప్పుడు ఏం చేద్దామనుకుంటు న్నావురా?

కొడుకు: ఆస్తి పంచుకుందా మనుకుంటున్నాను.

* * *

తండ్రి: కాలేజిలో చేరిన తర్వాత లేజినెస్ జాస్తయిందేమిరా?

కొడుకు: అసలు కాలేజిలోనే, లేజి ఉన్నదండి.

* * *

కొడుకు: దుబారాఖర్చు అంటే ఏమిటండీ నాన్నగారూ?

తండ్రి: నాకు బాగా తెలియదు. మీ అమ్మను అడుగు. ఆవిడకు బాగా అను భవమున్నది.

తండ్రి: రోజూ పదిరూపాయిలు ఖర్చు మాత్రం కనిపిస్తు న్నది! ఏమిటిరా నీవు చేస్తున్న వ్యాపారం?

కొడుకు: ముక్కా కలవటం లేదు గాని, లేకపోతే నన్ను ఈ విధంగా మీరు నిల దీసి అడిగిఉండేవారా?

* * *

తండ్రి: ఇన్నిసార్లు పరీక్ష తప్పినా నీకు కనీసము సిగ్గుకూడా లేదే! మన ఎదురింటి అమ్మాయి సరళ చూడు ఫస్టు క్లాసులో ప్యాస యింది!

కొడుకు: మరి ఆ అమ్మాయి ప్యాసయినా నన్ను చూచినప్పుడల్లా సిగ్గు పడుతుందేం?

తండ్రి: ఆపని చేయొద్దని నీ కెన్నిసార్లు చెప్పానురా?

కొడుకు: ఏమో! నేను లెక్క పెట్టలేదు.

* * *

తండ్రి: నోటి లెక్కల్లో నీకు సున్నా మార్కులు వచ్చాయట! అన్ని లెక్కలు చేశానని చెప్తా వేం? సమాధానాలు ఎందుకు చెప్పలేదు?

కొడుకు: అన్నీ నోట్లోనే ఉన్నాయండి.

* * *

కొడుకు: చదివి చదివి విసుగు పుడ్తున్నది.

తండ్రి: అవునుమరి! నాల్గేళ్ళ నుంచి చదివినదే చదువు తుంటే విసుగుపుట్టదూ?

ఎల్. వెంకటేశ్వర్లు

మలమ్మ వచ్చింది కళ్లు నులుపుకుంటూ.

"అవును మీకు హడావిడిలాగే ఉంటుంది. విశ్లేషంలాంటి చెంబుకు రెక్క లొచ్చాయి." అంటూ జానకమ్మ బాధ పడటం మొదలెట్టింది.

"ఊఁ! పోనిద్దూ, పాతచెంబు పోతే పోయింది" అంది నిర్లక్ష్యంగా కమలమ్మ.

"పాతదా! ఒక్క సొట్టయినా లేదు... ..."అని ఇంకా చెప్పబోతుండగానే

"పోదూ! చచ్చిన వాడికళ్ళు చారెడే సట; నాలుగు రూపాయలు పడేస్తే, దాని తాత మరోటి దొరకుతుంది" అంది వరలక్ష్మి.

ఏదో చెప్పుదామనుకుని నోరు తెరచిన జానకమ్మ ఏం చెప్పాలో తెలియక అల్లాగే ఇట్టింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

కమలమ్మ వరలక్ష్మికేసి చూసి నవ్వింది. "అత్తే! పెద్దదవుతున్న కొద్దీ, ఈవిడకి చాదస్తం ఎక్కువవుతోందే"అంది కమలమ్మ

"వెధవ చెంబు పోతే ఇంత రాద్ధాంతం చెయ్యాలా! ఎల్లాగయినా ఈ పెద్దవాళ్ళకి కొపీనం ఎక్కువే" అని సమర్థించింది వరలక్ష్మి.

ఓ గంట పోయాక, కొబ్బరిమాత్ర సీసా దువ్వెన్న తీసుకొని గడపమీద చతికిల బడుతూ, "మొహం త్వరగా కడుక్కుని రావే తల దువ్వుతాను" అని కేకేసింది కమ లమ్మ చెల్లెల్ని. ★